

[Hanns Reintoft.]

cent efter de forskellige beregningstrin, eller, hvis dette ikke er tilfældet, en opgørelse over, hvor stor en merudgift det ville give at følge foreningernes forslag om en 1.500 kr.s forhøjelse, samt hvor stor merudgiften ville blive, hvis man brugte den nuværende overgrænse, 8.000 kr., som grundlag for alle erstatningsudregningerne.

Jeg har forstået, at der, når en person får kendelsen fra direktoratet for ulykkesforsikringen, er påtrykt denne kendelse, at anke over beregningsgrundlaget skal ske inden 1 måned. Da mange er usikre over, hvad dette med beregningsgrundlaget egentlig betyder, vil jeg spørge ministeren, om man ikke — hvis jeg har opfattet det rigtigt — enten kunne ændre denne ankefrist eller fjerne den eller i modsat fald gøre noget mere for at oplyse den pågældende om, hvorledes man havde fundet frem til den pågældendes beregningsgrundlag, og hvorledes han i givet fald kunne anke.

Med rette frygter de personer, der modtager erstatning for besættelsestiden, kilde-skattens indførelse. Bliver hædersgaven forhøjet, vil det måske hjælpe på det værste skattesmæk. Hædersgaven blev jo også i sin tid indført, fordi man ikke ville gøre erstatningen skattefri, hvad jo nok havde været det rimeligste. Imidlertid ligger det vist klart for alle, at en forhøjelse af hædersgaven som påtænkt ikke vil afhjælpe den skatteudhuling af erstatningen, der vil finde sted, og jeg vil derfor spørge ministeren, om det ikke var muligt at give dem, der modtager denne erstatning, en compensation, der nogenlunde svarer til den compensation, som invalide- og folkepensionister skal have, fordi pensionistnedslaget nu bliver udeladt af ligningsloven.

Man kan i den forbindelse gøre opmærksom på, at erstatningsmodtagerne ikke altid har invalidepensionistens fordele. Jeg har før henledt opmærksomheden på, at de har ikke fordele som pensionistbolig, TV- og radiolicens, nedslag i sygekassekontingent osv. Samtidig må jeg beklage, at man ikke har overvejet at pristalsregulere begravelshjælpen.

Da man i 1945 vedtog denne lov for første gang, troede alle, at det for de flestes vedkommende drejede sig om en hjælp til at komme sig efter de lidelser, som de pågæl-

dende havde været udsat for. De år, der er gået, har givet først og fremmest de skadelidte, men også hele samfundet den smertelige erfaring, at de sår, som den tyske nazisme tilføjede disse mennesker fysisk og psykisk, var betydelig dybere end først antaget, og for store grupperes vedkommende kom det til at betyde et liv fuldt af sygdom og nedbrudthed i en sådan grad, at nogle af dem aldrig har rettet sig. Vi kan ikke sige, at vi ikke kender til fænomenet. En række danske læger har ydet fremragende bidrag til belysning af de følgesygdomme, der fulgte efter kz-ophold, illegalitet eller hårde kampe. Denne viden burde faktisk have foranlediget en helt ny lov baseret på de 25 års triste erfaringer. Vi ved, at det kun er en ganske lille gruppe, der får behov for denne hjælp, det vil ikke koste samfundet ret meget. For det første kunne det danske folk beklageligvis ikke præstere særlig mange modstandsfolk, og en del af dem, der var, døde under krigen eller kort efter af følgesygdommene. Vi skulle nu være i stand til at lave en virkelig effektiv og perfekt lovgivning for dem, vi endnu har tilbage, således at vi kan sige, at deres problemer er løst til bunds og deres status i samfundet er, som deres indsats berettigede dem til.

Jeg vil endnu en gang opfordre regeringen til at gennemføre en virkelig effektiv og tilbunds gående lov i denne samling, inden vi fejrer 25-året for Danmarks befrielse.

Halfdan Rasmussen skrev til en ven fra modstandskampen et lille, meget bittert vers, der nødig skulle gå i opfyldelse. Han skrev:

„Jeg er den, hvis hånd blev brugt,
og den, hvis sjæl blev dømt.

Og jeg er den, I jog på flugt,
da sejrens skål var tømt.“

Jeg tror, der er nogle af de gamle modstandsfolk, der føler det sådan i dag, og det tror jeg vi skal huske, inden vi holder alle festtalerne den 1. maj.

Kurt Brauer: Jeg har forstået, at de tidligere ordførere har påpeget, at der er en række ting for det kommende udvalg at beskæftige sig med, og jeg skal tilslutte mig, at det er der rimeligvis.

Bemærkningerne til lovforslaget nævner, at vor hidtidige tjenestemandslvgivning er faldet bort og er blevet erstattet af en ny, og det hedder i bemærkningerne, at det vil